

Wprowadzenie do modlitwy

Na wstępie taka uwaga praktyczna, która odnosić się będzie do każdej modlitwy przez całe rekolekcje w ten okres Wielkiego Postu 2023. Sposób modlenia się nie będzie ulegał zmianie. Zmieniać się będą jedynie treści do modlitwy, natomiast metoda pozostanie taka sama. Początek modlitwy będzie taki sam – i to jest ważne, aby dobrze wejść w relację z Bogiem, aby zachować pewien rytm, można powiedzieć dobry nawyk, nauczyć się pewnego sposobu modlitwy.

Na początku każdej modlitwy wycisz się, uświadom sobie Twoją obecność „tu i teraz”. Stań krok przed miejscem, gdzie będziesz chciał się modlić, czy to na klęcząco, czy na siedząco. Uświadom sobie, że za chwilę zajmiesz to miejsce, można powiedzieć Twoje „*święte miejsce*” spotkania z Bogiem. Uspokój oddech, emocje, uczyni znak krzyża, usiądź czy uklęknij spokojnie i uświadom sobie przez chwilę, że oto **teraz Bóg jest przy Tobie**. Zajmij taką postawę, abyś nie musiał jej zmieniać podczas modlitwy. Czas jaki przed Tobą, to czas, którego Gospodarzem jest Pan Bóg. On decyduje jaki będzie przebieg tego spotkania. Ty się otwieraj.

Ponieważ chcesz się spotkać z Bogiem, rozmawiać z Nim, więc **On Jest Obecny**. Pamiętaj o tym, że to Bóg jest pierwszy w modlitwie, On jest Panem, inicjatorem. Ty dajesz swój czas i wolną wolę, Ty dołączasz do Niego. Poproś na początku, aby Duch Święty prowadził Twoją modlitwę, bo to On decyduje o tym, jaki będzie jej przebieg. Może to potrwać jakiś czas, nie spiesz się, abyś dobrze wszedł w spotkanie. Byś był otwarty na to, co niejako przyjdzie z zewnątrz. Poproś także, aby Pan usuwał wszelkie przeszkody, roztargnienia, to

wszystko, co wydaje Ci się, że musisz jeszcze teraz zrobić, oraz by oczyścił Twoje intencje. Całą uwagę skieruj na to spotkanie.

To wszystko, co Ci przyjdzie na modlitwie, niech będzie dla chwały Bożej, aby przynieść radość Panu Bogu. Niech posłuży także Tobie. Twojemu wzrostowi w wierze; umocnieniu Twojej postawy służby; jak i ku pożytkowi innych ludzi. Cokolwiek na modlitwie się wydarzy, jakie Ci przyjdą myśli, w którą stronę pójdzie modlitwa, co uczynisz ze swoim życiem, jakie podejmiesz decyzje pod wpływem usłyszanego Słowa Bożego, niech to wszystko ma podwójny cel i dla Boga i dla dobra innych ludzi.

Modlitwa zawsze powinna mieć jakiś cel, kierunek, powinna ku czemuś zmierzać. Modlimy się zawsze w jakimś celu, np. aby sprawić radość Panu Bogu, aby oddać Mu chwałę, aby prosić Boga o przebaczenie, aby prosić w jakiejś konkretnej intencji, aby wyprosić dla siebie czy innych jakąś łaskę, czy też prosić o osiągnięcie jakiejś postawy czy cnoty lub czego mi brakuje w naśladowaniu Pana Jezusa; chodzi o to, aby osiągnąć to, o co prosimy na początku modlitwy. W rekolekcjach będą podpowiadane te prośby.

Dla podjęcia próby nie rozpraszania się i trwania w treściach modlitwy, będzie służyć włączenie w modlitwę wyobraźni. Będzie podana prośba o wyobrażenie sobie obrazu pomocnego w modlitwie. To wyobrażenie sobie „miejsca modlitwy” na nam pomóc w trwaniu przy treściach modlitwy; kiedy zdarzy się, że przyjdą nam rozproszenia (a to przecież występuje podczas modlitwy) obraz do modlitwy ma sprawić, abyśmy wrócili do treści rozważania. Bez napinania się i niepotrzebnych niepokojów, przypominając sobie obraz modlitwy spokojnie wracamy do treści modlitwy.

Rozważanie do Ewangelii na II Niedzielę Wielkiego Postu

5.03.2023

Ewangelia – Mt 17, 1-9

Stawienie się w obecności Bożej: Uświadom sobie, że stajesz przed Panem, że będziesz z Nim rozmawiał i słuchał tego, co On ma Ci do powiedzenia. Otwórz się na działanie Ducha Świętego. Proś, aby On pomógł Ci przeżyć to spotkanie jak najowocniej, w możliwie największym otwarciu na Słowo Boże.

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna: Proś Boga, Pana naszego, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu (św. Ignacy Loyola, ĆD nr 46).

Prośba o owoc tej modlitwy: o wierne podążanie za Jezusem w czasie Wielkiego Postu.

Obraz do modlitwy: Powędruj z Jezusem, Piotrem, Jakubem i Janem na górę Tabor. Pozwól wyobraźni, aby prowadziła Cię w towarzyszeniu temu wydarzeniu. Przyglądaj się Panu i Apostołom. A Ty gdzie jesteś w tej scenie?

1. Wędrowanie.

W pierwszą niedzielę Wielkiego Postu Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. A dziś znów Słowo zaprasza nas do odbycia wędrowki. Tym razem jest to wędrowka w górę, na szczyt Taboru.

W Biblii góra jest miejsce szczególnym – przede wszystkim miejscem spotkania z Bogiem, doświadczeniem Jego Obecności.

Aby jednak dojść na szczyt, trzeba podjąć trud wędrowania, wysiłek, a wcześniej trud przygotowania do wyprawy. Bez tych elementów zdobycie szczytu jest niemożliwe.

Wielki Post przypomina trochę taki górski szlak. Nie ten okres jest jednak naszym celem. Naszym szczytem ma być spotkanie ze Zmartwychwstałym – Żyjącym Jezusem!

Jest druga niedziela Wielkiego Postu – może warto zobaczyć „*jak idzie wędrowanie*”? Jak się przygotowaliśmy do tej wyprawy – bo droga do Świąt Paschalnych jest jeszcze dość daleka. Czy posuwamy się w tej drodze do przodu? Jakie są owoce naszych spotkań ze Słowem Bożym? Czy jesteś wierny codziennej, rekolekcyjnej modlitwie Słowem Bożym? Czy podążasz za zaproponowaną metodą, czy dbasz o czas i miejsce modlitwy? Czy byłeś na Eucharystii częściej niż tylko w niedzielę? Czy spotykasz się z Jezusem w nabożeństwach pasyjnych (Droga Krzyżowa, Gorzkie żale)?

Może już teraz widzisz potrzebę jakiejś korekty? Na początku łatwiej jest dokonać zmiany, bo jest jeszcze wiele siły i entuzjazmu.

Porozmawiaj z Panem Jezusem o tym czasie, który jest za Tobą. Zapytaj Go, czy jest potrzeba korekty, czy tempo i szlak są dobre?

Jeśli wszystko jest w porządku – nie zapomnij o wdzięczności Panu za to, że towarzyszy i wspiera, że daje światło na każdy dzień.

2. Świetliste Oblicze i tajemnica.

Apostołowie mają niezwykłą łaskę – oglądają Pana innego niż do tej pory – rozjaśnionego chwałą, pełnego blasku.

To doświadczenie ma stanowić dla nich umocnienie. Przed Nimi jest jeszcze daleka droga, albowiem będą świadkami modlitwy Jezusa w Ogrójcu, pojmania, śmierci... Jezus wie, że to będą trudne doświadczenia. Umacnia ich niejako „na zapas”. Pozwala Im zobaczyć blask Swojej chwały, po to, aby zachowali to doświadczenie w pamięci i w sercu, aby ono karmiło ich w chwilach trudnych. Aby byli przekonani, że On jest Synem Bożym.

Przywołaj takie duchowe mocne doświadczenia, które stały się Twoim pokarmem w drodze z Jezusem, umocnieniem w chwilach trudnych. To jest czas, aby okazać Bogu wdzięczność za nie.

Jezus udziela Apostołom łaski, ale zobowiązuje ich do zachowania w sercu tego doświadczenia, do milczenia na ten temat, aż do dnia swojego Zmartwychwstania.

Może to jest jakieś światło dla Ciebie na czas tych rekolekcji. Może Pan Jezus zachęca Cię do maksymalnego skoncentrowania Twojej uwagi na Nim. Do ograniczenia mówienia, „rozmiękania się na drobne w codzienności”, nadmiernego używania daru mowy. Może chodzi o to, aby w tych dniach więcej być z Jezusem, a trochę mniej z ludźmi, zwłaszcza na beztróskich pogawędkach o niczym, rozrywkach, spotkaniach towarzyskich. Pomyśl o tym.

Zachęcam Cię, na zakończenie tej modlitwy, do szczerzej rozmowy z Panem, do oddania Mu tego wszystkiego, co udało Ci się dzięki Jego łasce zobaczyć, w czasie tej modlitwy. Zwróć uwagę, aby ta rozmowa miała związek z Twoimi refleksjami na medytacji. Pomyśl także o tym, co ta modlitwa zmieni w Twoim życiu? Warto wciąż przypominać sobie, że spotkania

z Jezusem na modlitwie mają prowadzić do realnych zmian w życiu, do nawrócenia.

Zastanów się nad tym, jaki konkretnie z tej modlitwy bierzesz do swojego życia. Zapytaj Jezusa, jak On to widzi, co z Jego perspektywy byłoby dla Ciebie ważne w tym tygodniu. U progu II tygodnia Wielkiego Postu pomyśl o tym, co podjąć, jakie postanowienie umocnić, aby wchodzić w większą zażyłość z Jezusem, aby oglądać Jego Oblicze?

Swoje spotkanie z Panem zakończ modlitwą: „Ojcze nasz.”

Zachęcam Cię także, abyś zanotował chociaż kilka myśli z tej modlitwy, niech pozostanie po niej jakiś materialny ślad, niech te notatki stanowią Twój duchowy dzienniczek. Tak, abyś mógł wrócić do tego, co stało się Twoim doświadczeniem w spotkaniach z Jezusem.

Rozważanie na poniedziałek II Tygodnia Wielkiego Postu 6.03.2023

Ewangelia – Łk 6, 36-38

Stawienie się w obecności Bożej: Uświadom sobie, że stajesz przed Panem, że będziesz z Nim rozmawiał i słuchał tego, co On ma Ci do powiedzenia. Zaprosz Ducha Świętego. Proś, aby On pomógł Ci przeżyć to spotkanie jak najowocniej, w możliwie największym otwarciu na Słowo Boże.

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna: Proś Boga, Pana naszego, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Prośba o owoc tej modlitwy: proś Jezusa o łaskę, abyś się nauczył patrzeć z miłosierdziem na innych i siebie.

Obraz do modlitwy: zobacz w wyobraźni Jezusa, jak siedzi na równinie i otaczają Go tłumy. Siedzisz blisko, ale wśród mnóstwa innych ludzi. Może jest ciasno lub czujesz do kogoś niechęć?

1. Bądźcie miłosierni jak Ojciec. Jezus przypomina nam, że Bóg jest naszym Ojcem. Uczynił nas na swoje podobieństwo, ale my często to Boże odbicie w sobie zacieramy. Nasze spojrzenie na Boga ma pomóc nam upodobnić się z powrotem do Niego – mamy być miłosierni jak Ojciec.

Miłosierni jak Ojciec – jak patrzysz na tych ludzi wokół Ciebie? A na siebie? – czy widzisz miłosierdzie Ojca? A może podejrzasz Go o małostkowość lub mściwość?

2. Nie sądzcie – jak często zdarza się nam stawiać w roli sędziów. Przeprowadzamy postępowanie sądowe: oceniamy, rozstrząsamy, przypuszczamy... Nasze spojrzenie działa wtedy jak automat: osądzić, potępić (wydać wyrok); skazać na brak przebaczenia. Jezus każdemu z tych kroków mówi NIE! - „nie

sądzcie; nie potępiajcie; odpuszczajcie”. Zdejmij to spojrzenie oskarżycielskie z innych, a nawet i z siebie samego. Przestań ferować wyroki. Przebacz znowu: innym i sobie samemu. Jedyny sposób, żeby to przerwać, to skierować wzrok na Jezusa i przyjąć Jego spojrzenie pełne miłosierdzia. Wtedy dopiero, kiedy Twoje oczy będą przepełnione Jego miłością miłosierną zwróć uwagę na drugiego człowieka. On też stoi przed Panem, on też ma swoją drogę. On tak jak i Ty błądzi i upada w drodze. Ale i jego i Ciebie Pan Jezus kocha i wytrzymuje z Tobą mimo upadków i grzechów. Czy jesteś większy niż nasz Pan, żeby być sędzią bliźniego?

3. „Dawajcie” – ufnie, nie rachując strat, nie umawiając się na targowe rozliczenia: „*ja Tobie to, Ty mnie tamto*” ale dawaj wielkodusznie, z całego serca.

„Miarą dobrą, natłoczoną, utrzesioną i opływającą...” Przyjrzyj się mierze, jaką odmierzasz swój czas dla drugiego, swoje przebaczenie, swoją łagodność, cierpliwość, serce, trud. Czy masz coś, czego byś nie otrzymał? Czy Twoje dawanie jest na miarę ucznia Jezusa? A może skąpisz, przeliczasz ostrożnie, czy wyjdiesz na swoje? Popatrz na hojność Boga, który nie oszczędził nam niczego, nawet życia swojego Syna – i ucz się od Niego.

Zakończenie modlitwy: zaprosz Jezusa do swoich relacji z ludźmi. Porozmawiaj z Nim o tym, co odkryłeś o sobie. Jeżeli Jezus zachęca Cię do jakiejś zmiany, poproś Go, by był przy Tobie i wspierał swoim Duchem Twoje dobre działanie. Zakończ modlitwą „Ojcze nasz”, skupiając się szczególnie na tym pierwszym wezwaniu do naszego Ojca.

Po modlitwie zanotuj to, co Cię poruszyło lub co postanawiasz.

Rozważanie na wtorek II Tygodnia Wielkiego Postu 7.03.2023

Ewangelia – Mt 23, 1-12.

Stawienie się w obecności Bożej: Uświadom sobie, że stajesz przed Panem, że będziesz z Nim rozmawiał i słuchał tego, co On ma Ci do powiedzenia. Zaprosz Ducha Świętego. Proś, aby On pomógł Ci przeżyć to spotkanie jak najowocniej, w możliwie największym otwarciu na Słowo Boże.

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna: Proś Boga, Pana naszego, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Prośba o owoc tej modlitwy: proś o postawę spójności między słowami i czynami; o czystość intencji podejmowanych działań, łaskę codziennego nawracania się.

Obraz do modlitwy: Wyobraź sobie tłum zgromadzony wokół Jezusa, miejsce gdzie naucza. Popatrz na ludzi, którzy słuchają Go z uwagą i zainteresowaniem – są wśród nich nie tylko Jego uczniowie, ale i uczeni w Piśmie, może i faryzeusze. Zobacz siebie. Przyjrzyj się twarzom słuchających, jak w skupieniu patrzą na Jezusa. Popatrz jak na Jego obliczu maluje się troska o dobro ludzi.

1. Spójność między słowami i czynami.

W naszym życiu bywa tak, że czasem doskonale zdajemy sobie sprawę z tego, co należy zrobić, jak się zachować w danym momencie, potrafimy innym doradzać, przekonywać, dopóki sami się w takiej sytuacji nie znajdziemy. Wtedy okazuje się, że robimy zupełnie coś innego. Przypomnij sobie takie wydarzenia, sytuacje. Jak się wtedy czułaś/czułeś?

Faryzeusze i uczeni w Piśmie uczą a nie postępują zgodnie ze swoim nauczaniem. Stąd właśnie określenie o „faryzejskiej postawie”. Jezus potępia takie zachowanie, krytykuje brak spójności, mimo, iż docenia proponowane zasady i wskazania.

Pomyśl, rozważ, może powinnaś/powinieneś przeprosić Pana Boga za każdą rozbieżność między słowami a działaniem, za hipokryzję, brak spójności w swojej codzienności. Niech będzie to mobilizacją do dawania dobrego przykładu – świadectwa.

2. Czystość intencji.

W życiu każdej/każdego z nas zdarzają się zarówno sukcesy jak i niepowodzenia czy porażki. Jak je przeżywasz, jak przyjmujesz? Czy potrafisz podziękować za nie Panu Bogu? A może bardziej zależy Ci na zdaniu i opinii innych ludzi? Może chcesz „błyszcząć”, chcesz być najlepsza/najlepszy? Faryzeusze wszystkie uczynki spełniali, by podobać się ludziom. Jezus wytyka ich konkretne zachowania, których dopuszczali się, by przypodobać się innym, a nie podobać się Bogu. Faryzeizm może dotknąć każdą/każdego z nas. Warto więc pytać siebie o motywacje podejmowanych działań np. czy pomagam, bo cieszy mnie to, mam radość czy może chcę, by mnie zauważono i chwalono?

3. ...jeden jest wasz Nauczyciel... jeden bowiem jest Ojciec wasz... jeden jest tylko wasz Mistrz, Chrystus.

Obserwując otaczającą nas rzeczywistość, poszukując i wybierając autorytety, pamiętajmy, że najlepszym

Nauczycielem jest Jezus. On przestrzega przed przywiązywaniem nadmiernej wagi do doskonałości zewnętrznej, do tego co na pokaz, co mogą zobaczyć ludzie, a zaniechaniem wnętrza, przemiany i wzrastania. Czy uprawiam religijność czy rozwijam duchowość? Czy korzystam z proponowanych form formacji (ćwiczeń duchowych, rekolekcji w codzienności, czytania i rozważania Słowa Bożego)? Zapytaj Jezusa, co możesz zrobić, by rozwijać duchowość, by wzrastać w wierze.

Proszę Cię Panie Jezu o łaskę codziennego nawracania się.

Na zakończenie tej modlitwy zachęcam Cię do szczerzej rozmowy z Panem, do oddania Mu wszystkiego, co udało Ci się dzięki Jego łasce dostrzec, zauważyć w czasie tej modlitwy. Postaraj się by ta rozmowa dotyczyła Twoich refleksji podczas medytacji. Pomyśl także o tym, co ta modlitwa może zmienić w Twoim życiu? Warto wciąż przypominać sobie, że spotkania z Jezusem na modlitwie mają prowadzić do realnych zmian w życiu, do nawrócenia. Zastanów się nad tym, jaki konkretnie z tej modlitwy zabierzesz do swojego życia. Zapytaj Jezusa, jak On to widzi, co z Jego perspektywy byłoby dla Ciebie ważne. Może spróbujesz zwrócić uwagę na czystość intencji w Twoich działaniach, równowagę między słowami i czynami, codzienne nawracanie się? Swoje spotkanie z Panem zakończ modlitwą „Ojcze Nasz”.

Zachęcam Cię także, by zanotować chociaż kilka myśli z tej modlitwy, Tak, aby można wracać do tego, co stało się Twoim doświadczeniem w dzisiejszym spotkaniu z Jezusem.

Rozważanie na środę II Tygodnia Wielkiego Postu 8.03.2023

Ewangelia – Mt 20, 17-28.

Stawienie się w obecności Bożej: Uświadom sobie, że stajesz przed Panem, że będziesz z Nim rozmawiał i słuchał tego, co On ma Ci do powiedzenia. Zaprosz Ducha Świętego. Proś, aby On pomógł Ci przeżyć to spotkanie jak najowocniej, w możliwie największym otwarciu na Słowo Boże.

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna: Proś Boga, Pana naszego, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Prośba o owoc tej modlitwy: proś Jezusa o oczyszczenie intencji, z jakimi idziesz za Nim, o Twoją prawość.

Obraz do modlitwy: Wyobraź sobie jak Matka Synów Zebedeusza o coś Jezusa prosi.

1. Rozbieżność ludzkich pragnień i Bożych. Jakub i Jan chcieli, by Jezus ich mianował „ministrami” w królestwie Bożym. Pan wyjaśnił im, że wielkich rzeczy nie osiąga się, idąc na skróty. Jezus jest świadomy, w jakim celu udaje się do Jerozolimy. Mówi o tym otwarciu swoim uczniom. Zapowiada swoją mękę. A czego pragną uczniowie? Jaki cel widzą w pójściu za Jezusem? Zwrócił uwagę na koszty, które muszą być poniesione. Na jakie wyrzeczenia czy cierpienia jesteś gotów, by sięgnąć tego, co jest dla ciebie najważniejsze? Czy naprawdę wiesz, czego pragniesz? W której grupie tej sceny umiejscowisz siebie? Wśród tych, którzy odpowiadają: „Możemy!” czy tych, którzy się oburzają?

2. Paradoksalnie odpowiedź synów Zebedeusza nie jest tylko ich odpowiedzią. Być może wszyscy Apostołowie pragnęli wielkości, ale tylko Jakub i Jan umieli wyrazić swoją prośbę (poprzez Matkę). Niestety pobrzmiwała w niej chęć bycia największym, ponad wszystkimi. Zobacz, jak jest u Ciebie? Czy Twoje pragnienie musi się realizować czyjś kosztem lub przez porównywanie się z innymi? Nam także się wydaje, że idziemy za Jezusem z czystych pobudek a nie dla własnej chwały. Czy tak jest w istocie? Przyjrzyj się swoim motywacjom pójścia za Jezusem. Czego oczekujesz od Niego? Co jesteś w stanie dla Niego zrobić? Czy jesteś w stanie zrobić cokolwiek, co nie byłoby podszyte egoizmem lub pragnieniem zapłaty (stanowiskiem, zdrowiem, powodzeniem, dobrym życiem, brakiem przeszkód etc.)?

3. Miłość to służba, a nie zaszczyty. Ale to też zaparcie się siebie. Śmierć starego człowieka we mnie. Czy jesteś na to gotowy? Jeśli nie, to proś Jezusa, by Cię do tego uzdolnił – do podążania za Nim Jego śladami. Drogą pokory, uniżenia, służby - czynienia świata lepszym przez miłość ofiarującą się, nie poprzez władzę i zaszczyty. Niekiedy nie wiesz, o co prosić, bo nie wiesz, co cię uczyni szczęśliwym. Może wydaje Ci się, że potrzebujesz sukcesu albo relacji, ale kiedy to osiągasz, pragniesz dalej, czego innego. Jezus pokazuje trudną prawdę, że człowiek może spełnić się tylko w służbie, w oddaniu siebie Bogu. Czy jesteś gotów tak żyć? To jest wielkie!

Proś Jezusa o zaufanie, że i dla Ciebie Ojciec przygotował miejsce w królestwie Bożym, oraz o pragnienie dojścia właśnie tam. Na koniec porozmawiaj z Jezusem jak przyjaciel z Przyjacielem. Proś Go, by oczyszczał twoje intencje w podążaniu za Nim i by uzdolnił cię do bezinteresownej miłości. Odmów „Chwała Ojcu...”

Rozważanie na czwartek II Tygodnia Wielkiego Postu 9.03.2023

Ewangelia – Łk 16, 19-31.

Stawienie się w obecności Bożej: Uświadom sobie, że stajesz przed Panem, że będziesz z Nim rozmawiał i słuchał tego, co On ma Ci do powiedzenia. Zaprosz Ducha Świętego. Proś, aby On pomógł Ci przeżyć to spotkanie jak najowocniej, w możliwie największym otwarciu na Słowo Boże.

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna: Proś Boga, Pana naszego, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Prośba o owoc tej modlitwy: proś Pana, by teraz otworzył Twoje serce na swoje Słowo. Niech ono uczyni Cię dzisiaj człowiekiem bardziej wolnym i otwartym na bliźniego.

Obraz do modlitwy: Wyobraź sobie bogacza u siebie w wystawnym domu oraz Łazarza, leżącego pod jego bramą.

1. Dwa światy będące tak blisko siebie nie spotkały się... Bliskość fizyczna bogacza i Łazarza oraz oddalenie na poziomie serca. Jedno serce oczekujące i drugie zamknięte. Zastanów się czy w Twoim życiu nie ma takich Łazarzów – czekających na Twoją uwagę, obecność, pomoc. Może zamykasz swoje serce na kogoś?

2. Dziś w przestrzeni publicznej często pojawia się określenie „kultura odrzucenia”. Kogo odrzucamy jako społeczeństwo? Kim są współcześni Łazarze? (dzieci nienarodzone, zagrożone aborcją; osoby starsze, poddawane eutanazji; niepełnosprawni; samotne matki bez wystarczającej pomocy, itd...). Czy robię coś, by temu przeciwdziałać? Czy widzę w tym zaproszenie do przyjrzenia się, co konkretnie

mogę dla nich zrobić? Bezbronność współczesnych Łazarzy woła o naszą uwagę i miłość. Poświęć temu czas na zastanowienie się i nie przechodź szybko dalej w swojej modlitwie.

3. Decyzja, co wybieram, zapada zawsze na poziomie serca. „Tam skarb twój, gdzie serce twoje”. Bogaty wybrał to, co było dla niego wartością. Zabawy, uczt i stroje. Łazarz zdany był na łaskę (bardziej „niełaskę”) innych, bezbronny i bezradny. Był też szansą dla zatwardziałego serca bogacza. Szansą na jego nawrócenie. Czy widzę wokół siebie ludzi, którzy pomagają mi się uświęcić? Często przez trud i wyrzeczenie z mojej strony? Czy jestem wdzięczny Bogu za nich?

4. „Jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to choćby kto z umarłych powstał, nie uwierzą”. Cud może zaintrygować, zatrzymać na chwilę, dać powód do dyskusji. Ale jeśli nie jest przyjęty z wiarą, nie przemieni serca. Bywa, że po początkowej ekscytacji, „wypłowieje” i okrzepnie, jako jedno z doświadczeń, o których można opowiadać, ale bez wpływu na życie. Pan Bóg daje wszystkim taką samą możliwość zbawienia – przez swoje Słowo. Otwartość serca i nasza odpowiedź sprawiają, że wydaje ono owoce. Bogacz i Łazarz odebrali owoce swoich wyborów, a między nimi „zionie ogromna przepaść”. Co ja dziś wybieram?

Porozmawiaj z Panem Jezusem o tym, co jest w Twoim sercu, co zrodziło się w nim podczas tej modlitwy. Jeśli potrzeba, poproś Go, by przemienił Twoje serce, czynił je bardziej miłosiernym dla bliźnich i wolnym od wszelkich ziemskich bogactw/przywiązań. Na koniec odmów „Ojciec nasz”.

Rozważanie na piątek II Tygodnia Wielkiego Postu 10.03.2023

Ewangelia – Mt 21, 33-43. 45-46.

Stawienie się w obecności Bożej: Uświadom sobie, że stajesz przed Panem, że będziesz z Nim rozmawiał i słuchał tego, co On ma Ci do powiedzenia. Zaprosz Ducha Świętego. Proś, aby On pomógł Ci przeżyć to spotkanie jak najowocniej, w możliwie największym otwarciu na Słowo Boże.

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna: Proś Boga, Pana naszego, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Prośba o owoc tej modlitwy: proś Pana, o łaskę wdzięczności za Jego dary oraz hojnej na nie odpowiedzi.

Obraz do modlitwy: Wyobraź sobie winnicę z bogactwem owoców w różnym etapie dojrzewania oraz krzątających się po niej robotników.

1. Darem, który Bóg złożył w nasze ręce, jest nasze życie. Ono jest winnicą, w której Pan Bóg jest Gospodarzem. Czy uznajesz Jego zwierzchność? Czy oddajesz Mu to, co do Niego należy? Czy rozwijasz powierzone Tobie dobra? Spróbuj zobaczyć swoje życie jako pole pracy Gospodarza i Twojej. W których obszarach współpracujesz z Nim? W których przejąłeś władzę i nie dopuszczasz Go do swojej własności?

2. Winnicą jest także Kościół Święty, powszechny, parafialny, wspólnota, rodzina. Tu także Gospodarzem jest Pan Bóg. I także tu zaprasza Cię do współpracy. Jakie widzisz w związku z tym wyzwania? Do czego Pan Bóg Cię zaprasza w Twoim środowisku, w Twojej codzienności?

3. Królestwo Boże (Boże życie w Tobie) to winnica budowana przez Ducha Świętego. Czy dostrzegasz Autora tego dzieła czy wszystko w pysze przypisujesz sobie?

4. Człowiek wszystko otrzymuje w darze – życie, istnienie i wszystko, co się z nim wiąże. Dziękczynienie jest uznaniem, że wszystko, co mam, pochodzi od Boga i że Bóg jest źródłem wszelkiego dobra, jakiego doświadczam. Za co ostatnio byłeś wdzięczny Panu Bogu? Gdzie dostrzegłeś Jego działanie? Czy widzisz je tylko w sytuacjach nadzwyczajnych czy także w codzienności, nieraz trudnej i wymagającej? Czy umiesz także za to dziękować?

Na koniec porozmawiaj z Jezusem jak przyjaciel z Przyjacielem. Powierz Mu to, co cię najbardziej poruszyło na modlitwie i poproś o dobre owoce Twojego nawrócenia, o głęboką troskę o rozwój Bożego Królestwa tam, gdzie żyjesz. Odmów „Ojczy nasz”.

Rozważanie na sobotę II Tygodnia Wielkiego Postu 11.03.2023

Modlitwa powtórkowa

Przygotuj ją według znanego z poprzednich dni schematu.

Stawienie się w obecności Bożej: Uświadom sobie, że stajesz przed Panem, że będziesz z Nim rozmawiał i słuchał tego, co On ma Ci do powiedzenia. Otwórz się na działanie Ducha Świętego. Proś, aby On pomógł Ci przeżyć to spotkanie jak najowocniej, w możliwie największym otwarciu na Słowo Boże.

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna: Proś Boga, Pana naszego, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu (św. Ignacy Loyola, ĆD nr 46).

Prośba o owoc tej modlitwy: prosić Pana o łaskę,
.....

Obraz do modlitwy: Wyobraź sobie .....

Ewangelia – .....

Z podanych niżej sposobów wybierz ten, który dziś najbardziej Ci odpowiada:

1. Z całego tygodnia wybierz jeden tekst, który najbardziej Cię poruszył, z którego wyciągnąłeś najwięcej owocu duchowego, w którym czułeś najbardziej obecność Boga i Jego działanie w swoim życiu. Powtórz tę modlitwę – skoro było to głębokie spotkanie z Panem, to uwierz, że On chce jeszcze raz się z Tobą spotkać w tym właśnie tekście. Staraj się nie wyszukiwać nowych treści, tylko skoncentruj się

na tych słowach czy zdaniach, które wtedy Cię zatrzymały i dały najwięcej “smaku duchowego”. Umocnij owoc swojej modlitwy.

2. Z całego tygodnia wybierz tekst, który poszedł Ci najgorzej, w którym miałeś bardzo dużo rozproszeń, gdzie może miałeś poczucie, że to stracony czas. Według tego samego sposobu co wyżej, powtórz tę medytację, prosząc Pana, by tym razem pomógł Ci usunąć przeszkody w dobrym przeżyciu tego spotkania z Nim.

3. Jak masz jakiś tekst zaległy z poprzednich dni z rozważań, możesz wziąć go na powtórkę. Niech to będzie jakby dokończenie rozważań z tego tygodnia; zachowując ten sam schemat modlitwy. Pamiętaj o tym, że nie chodzi o to, aby było jak najwięcej treści, ale by te treści były głęboko przeżyte i stały się przyczyną mojego nawrócenia.

A M D G

&

B V M H